

آموزش بر اضطراب مادران کودکان بستری: براساس الگوی بتی نیومن

مهیا احمدی^۱ بهنام حیدری^۲ الناز منعمی گوهری^۳ نفیسه حکمتی پور^۴

مقدمه: بیماری کودک و بستری شدن در بیمارستان به عنوان یک بحران و منبع اضطراب برای مادران کودکان بستری می باشد. مدل سیستمی بتی نیومن به عنوان یکی از کاربردی ترین مدل های پرستاری با تکیه بر برقراری روابط انسانی، درک استرس ها و افزایش حمایت سازگاری، نقش مهمی در افزایش کیفیت مراقبت های بالینی دارد. لذا این مطالعه با هدف تاثیر مدل سیستمی بتی نیومن بر اضطراب مادران کودکان بستری دربخش جراحی انجام شد.

روش کار: این مطالعه تجربی بر روی ۶۰ نفر از مادران کودکان بستری در بخش جراحی با روش تصادفی ساده در دو گروه آزمون و کنترل انجام شد. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه اضطراب اشبیلبرگ می باشد. در گروه آزمون ۴ جلسه (۳۰-۴۵ دقیقه ای) آموزش براساس مدل بتی نیومن و در گروه کنترل نیز آموزش های روتین اجرا شد. اطلاعات توسط نرم افزار آماری SPSS23 و آمار توصیفی (جدول، میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی (تی زوج، تی مستقل و آنکوا) تجزیه تحلیل شد.

نتایج: آزمون کواریانس با حذف اثر پیش آزمون بین دو گروه آزمون و کنترل اختلاف معنی داری را نشان داد ($P < 0.01$ و $\text{Eta} = 0.54$) طوری که ۵۴ درصد تغییرات کاهش اضطراب می تواند به احتمال تاثیر آموزش مدل سیستمی نیومن باشد.

بحث نتیجه گیری: باتوجه به اثربخشی مدل بتی نیومن بر کاهش اضطراب مادران کودکان بستری می توان گفت با استفاده از نظریه های پرستاری می توان امید داشت ضمن ارتقاء استانداردهای مراقبتی، شاهد رضایتمندی بیماران، افزایش کیفیت مراقبت های درمانی و کاهش هزینه های درمانی بود.

کلمات کلیدی: مدل بتی نیومن، اضطراب، مادران، کودکان بستری

^۱ گروه پرستاری، واحد بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرگز، ایران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری اورژانس، دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی آجا، تهران، ایران

^۳ گروه کودکان و مراقبت های ویژه نوزادان، دانشکده پرستاری و مامایی رازی

^۴ گروه پرستاری، واحد علی آباد کتول، دانشگاه آزاد اسلامی، علی آباد کتول، ایران

Education on the anxiety of mothers of hospitalized children **Neuman Systems Model**

Introduction: Child illness and hospitalization is a crisis and a source of anxiety for mothers of hospitalized children. Betty Newman's systemic model, as one of the most practical nursing models, plays an important role in increasing the quality of clinical care by relying on establishing human relationships, understanding stresses, and increasing adaptive support. Therefore, this study was conducted with the aim of the effect of Betty Newman's systemic model on the anxiety of mothers of children hospitalized in the surgery department.

Methods: This experimental study was conducted on mothers of children hospitalized in the surgery department with a simple random method in two experimental and control groups. The tool for collecting information is the Spielberger Anxiety Questionnaire. In the test group, 4 sessions (30-45 minutes) were taught based on the Betty Newman model, and in the control group, routine training was performed. Data was analyzed by spss23 statistical software and descriptive statistics (table, mean and standard deviation) and inferential statistics (paired t, independent t and ANCOVA).

Results: The covariance test showed a significant difference between the test and control groups by the changes in anxiety reduction (۵۴٪), so that $\eta^2 = ۰.۵۴$ and removing the pre-test effect ($P < ۰.۰۱$) can be attributed to the effect of Newman's systemic model training.

Discussion and conclusion: Considering the effectiveness of Betty Newman's model on reducing the anxiety of mothers of hospitalized children, it can be said that by using Parasta's theories, it is possible to have hope while improving care standards, to witness the satisfaction of patients, to increase the quality of medical care and to reduce medical costs.

Keywords: anxiety, mothers, hospitalized children, **Neuman Systems Model**